

ما تلاش می‌کنیم تا فرهنگ و اندیشمندی را به جامعه منتقل کنیم. خدا را شکر می‌کنم که کارهایی مثل «سوجان» این شب‌ها دیده می‌شود، اما لازم است که توجه ویژه‌ای به کیفیت تولیدات داشته باشیم تا بیشتر مخاطبان جذب شوند.

همان طور که اشاره کردید، سریال سوجان جای خودش را در بین مخاطب باز کرده و مخاطب با این سریال ارتباط برقرار کرده است. خود شما به عنوان بازیگر این سریال آیا الان که بازی خودتان نگاه می‌کنید، از آن راضی هستید؟

هدف من این بود که «جاوید» به شخصیتی دوست‌داشتنی تبدیل شود، و خوشبختانه بازخوردهایی که از عوامل و تماشاگران دریافت کردم نشان‌دهنده این است که موفق بوده‌ام. طیفی از مخاطبان او را دوست دارند و این برای من یک پیروزی است. به همین دلیل می‌خواهم از همه کسانی که با من همکاری کردند، به‌خصوص کارگردانی که به من اعتماد کردند تشکر کنم و امیدوارم که مردم با تلویزیون ایران آشتی کنند. متأسفانه، شبکه‌های ماهواره‌ای و پلتفرم‌ها باعث شده‌اند که مردم از تلویزیون فاصله بگیرند. همان طور که بارها و بارها گفته‌ام بارها شنیده‌ام که عده‌ای می‌گویند تلویزیون نگاه نمی‌کنند. من از مسئولان درخواست دارم تا راهبردهایی برای جذب دوباره مردم به تلویزیون تدوین کنند. یادمان نرود که زمانی پخش آن چنان مورد توجه بود که خیابان‌ها هنگام پخش خلوت می‌شدند.

به عنوان سوال آخر با توجه به اینکه شما بازیگری را با تئاتر آغاز کرده‌اید در حال حاضر کدام یک از این هنرها برای شما اولویت اصلی است؟

گرچه من در تمام این زمینه‌ها فعالیت می‌کنم و به کارگردانی و آهنگسازی هم پرداخته‌ام، اما تئاتر دنیای خاص خود را دارد که برای بازیگر بسیار صمیمانه و جذاب است. با این حال، فعلاً تمرکز من بیشتر بر روی فعالیت‌های تصویری است. اما می‌خواهم یک نکته دیگر را در پاسخ به سوال شما مطرح کنم. من از سال ۸۲ به‌طور حرفه‌ای در عرصه تئاتر فعالیت می‌کنم و حالا بیست سال از این فعالیت می‌گذرد. در آن زمان، اگر یک بازیگر می‌خواست وارد دنیای تصویر شود، برخی می‌گفتند که این بازیگران تئاتری برای تلویزیون مناسب نیستند یا چهره ندارند که در تصویر دیده شوند. امروز ورود به شبکه‌های خانگی و سینما برای بازیگر تلویزیون دشوار شده است. شاهد اختلافات زیادی بین تئاتر، تلویزیون و سینما هستیم و انگار هر یک از این حوزه‌ها در دنیای متفاوتی کار می‌کنند. باید این نگاه‌ها را کنار گذاشت.

هدف من این بود که «جاوید» به شخصیتی دوست‌داشتنی تبدیل شود، و خوشبختانه بازخوردهایی که از عوامل و تماشاگران دریافت کردم نشان‌دهنده این است که موفق بوده‌ام. طیفی از مخاطبان او را دوست دارند و این برای من یک پیروزی است

الان رسانه‌ها درباره این نقش شما مطالب بسیاری نوشته‌اند.

من بازیگر را از هنرستان سوریه در سال ۱۳۷۹ شروع کردم، همواره برای انتخاب نقش‌ها چالش‌هایی را مدنظر قرار داده‌ام. هر نقشی که بازی کرده‌ام، چه در تئاتر و چه در تلویزیون، فرصتی بوده تا خودم را به چالش بکشم و تجربه‌های گوناگونی کسب کنم. این نقش‌ها به من یاد داده‌اند که مرتباً خود را به‌روز نگه دارم و به همین دلیل همیشه در پی نقش‌های چالشی و غیرمتعارف هستم. جدیداً نقشی را در سریال مهمان‌کشی با کارگردانی آقای احمد کوری را آغاز کرده‌ام. این سریال یک شخصیت تاریخی متفاوت را برای من به ارمغان آورده که برای بسیار مهم و ارزشمند است.

این نقش‌ها همیشه برای من جذاب بوده است. از طرف دیگر تلویزیون و پلتفرم‌های دیجیتال نیاز دارند داستان‌هایی مانند «سوجان» تولید کنند که به مخاطبان کمک کند تا به انسان‌ها و روابط پیچیده انسانی بیشتر بپردازند. مخاطب نیاز به سریال‌های ویژه و پرچالش دارد تا هم با آن‌ها هم‌ذات‌پنداری کند و هم بار دیگر به تلویزیون جذب شود. متأسفانه این روزها جمله تلخی را زیاد از مردم در تهران می‌شنوم که ما تلویزیون نگاه نمی‌کنیم و این جمله خیلی تلخ است مسئولان باید برای این جمله برنامه ریزی کنند.

قطعا یکی از چالش‌های شما در ایفای این نقش، دوری از تهران و خانواده بوده است. لطفاً درباره این موضوع نیز توضیح دهید.

دور بودن از خانواده هنگام کار و در لوکیشن‌های دورافتاده سختی‌هایی دارد، مخصوصاً زمانی که در لوکیشن‌هایی مثل لاهیجان کار می‌کردیم و دوری از خانواده چالش برانگیز بود. اما هدف من در عرصه بازیگری آن قدر مهم است که این دوری‌ها را به جان خریدم. رسیدن به جایگاهی که برای رسیدن به آن تلاش می‌کنم ارزشش را دارد. ضمن اینکه برای سریال‌ها نباید فقط مردم تهران را در نظر گرفت. از تهران که بیرون برویم، می‌فهمیم که این رسانه چقدر در بقیه مناطق مخاطب دارد. اما تلویزیون و سازندگان هم باید برای این مخاطب آثار با کیفیتی بسازند. باید تلاش کنیم که دوباره کیفیت کارها را افزایش یابد. من به عنوان بازیگر، با تمام قلبم زحمت می‌کشم و توقع دارم که در فضایی کار کنم که کارهایم دیده شود. چه در تلویزیون، سینما یا پلتفرم‌ها، همه

همان طور که اشاره کردم، جاوید فردی است که به بلوغ فکری نرسیده و مشکلات روانی دارد و این بدان معناست که باید به‌طور دقیق و بدون هیچ اغراقی، رفتارهایش را بازسازی کنم. نقش‌هایی که با این نوع شخصیت‌ها سروکار دارند همیشه چالش‌های خاص خود را دارند، اما وقتی درک می‌کنید که شخصیت شما به چه شکل فکر می‌کند و احساساتش چگونه عمل می‌کند، آن وقت می‌توانید نقش را باورپذیر بازی کنید. این برای من تجربه بسیار شیرینی بود و توانستم در این مدت طولانی که فیلمبرداری انجام می‌شد، واقعاً با شخصیت جاوید زندگی کنم.

یک چیز بی‌گویی که شاید برای شما هم جالب باشد، تأثیر نقش جاوید هنوز با من است. زمانی که فیلمبرداری تمام شد، حدود یک یا دو ماه طول کشید تا بتوانم لباس جاوید را از تنم بیرون بیاورم. حرکات بدنی، نوع نگاه و حتی زبان بدن این شخصیت در من به صورت ناخودآگاه تأثیر گذاشته بود. این تأثیرات، البته در کنار چالش‌های خاصش، تجربه‌ای شیرین بود که در طول فیلمبرداری با جاوید زندگی می‌کردم.

اگر از شما بپرسند که در این سریال طولانی، کدام سکانس برای شما بسیار تلخ بوده که واقعا شما را متاثر کرده یا چالشی ماندگار برای شما ایجاد کرده، به چه موردی اشاره می‌کنید؟

بخشی که مدنظرم است هنوز پخش نشده و در قسمت‌های آینده پخش خواهد شد و برای من یکی از تلخ‌ترین لحظات بود. به همین دلیل نمی‌توانم با جزئیات به آن اشاره کنم اما پس از بازی در آن سکانس، من ساعت‌ها در یک مکان خلوت نشستم و به شدت گریه کردم. این سکانس به شدت برای من احساسی بود و هنوز هم که به آن فکر می‌کنم، احساس می‌کنم آن تجربه، تلخی عمیقی بود که بخشی از زندگی خودم شد.

از تجربه همکاری با حسین تبریزی بگوئید آن هم در یک استانی خارج از تهران.

من در کارهای مختلف از جمله سریال «موچین» و نمایش «گذر لوطی هاشم» با آقای تبریزی کار کرده‌ام و از گذشته افتخار همکاری با او را داشته‌ام. تبریزی به شدت دقیق و حساس است. وقتی روی یک نقش کار می‌کند، به همه جزئیات توجه ویژه دارد. این همکاری برای من همیشه مثبت و آموزنده بوده است و همواره از راهنمایی‌های ایشان بهره‌مند شدم.

فکر می‌کنید بازی در نقش جاوید چقدر روی آینده کاری شما تأثیر خواهد داشت؟ به هر حال جاوید نقشی بسیار متفاوت بوده و از همین

